

Fremsat den 8. oktober 2026 af Mikkel Bjørn (DF), Alex Ahrendtsen (DF), Rune Bønnelykke (DF), Mikkel Dencker (DF), Allan Feldt (DF), Jan Herskov (DF), Julie Jacobsen (DF), Christian Kirk (DF), Josephine Alstrup Kofod (DF), Lone Langballe (DF), Malte Larsen (DF), Morten Messerschmidt (DF), Michael Nedersøe (DF), Mette Thiesen (DF), Anders Vistisen (DF) og Nick Zimmermann (DF)

Forslag til folketingsbeslutning

om, at man ikke skal kunne snyde sig til et dansk statsborgerskab

Folketinget pålægger regeringen inden udgangen af indværende folketingsår at fremsætte et lovforslag, der entydigt fastslår, at den, som i forbindelse med erklæring eller ansøg-

ning om dansk indfødsret ikke har opfyldt kravene, ikke har erhvervet dansk indfødsret, og at dette gælder fra det tidspunkt, hvor indfødsretten fejlagtigt blev anset for erhvervet.

Bemærkninger til forslaget

Det følger af grundlovens § 44, stk. 1, at ingen udlænding kan få dansk indfødsret uden ved lov. Det forhold indebærer, at ingen udlænding har retskrav på at blive naturaliseret. Meddelelse af dansk indfødsret er et politisk spørgsmål, jf. bl.a. »Grundloven med kommentarer«, Jens Peter Christensen m.fl., Djøf Forlag, 2025, side 357, og »Dansk forfatningsret I«, Henrik Zahle, Jurist- og Økonomiforbunds Forlag, 2001, side 98.

Forslagsstillerne finder, at det bør fremgå direkte og utvetydigt af indfødsretsloven, at dansk indfødsret alene er erhvervet, når de krav, der gælder for erhvervelsen, faktisk var opfyldt på tidspunktet for erhvervelsen. Har kravene ikke været opfyldt, skal retstilstanden ikke beskrives som en senere fratagelse eller frakendelse af en indfødsret, som den pågældende gyldigt har haft. Det skal derimod konstateres, at dansk indfødsret aldrig blev erhvervet. Virkningen skal således være fra erhvervestidspunktet (*ex tunc*).

Efter indfødsretslovens § 8 A, stk. 1, skal den, som i forbindelse med sin erhvervelse af dansk indfødsret har udvist svigagtigt forhold, herunder ved forsætligt at afgive urigtige eller vildledende oplysninger eller fortie relevante oplysninger, ved dom frakendes indfødsretten, hvis det udviste forhold har været bestemmende for erhvervelsen, medmindre dette vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser. Efter lovens § 8 A stk. 2 skal et barn, der har erhvervet indfødsretten gennem den pågældende, som udgangspunkt ligeledes frakendes indfødsretten med de begrænsninger, der følger af Danmarks internationale forpligtelser og reglerne om statsløshed.

Det er i forarbejderne forudsat, at domstolene i hver enkelt sag foretager en konkret og individuel proportionalitetsvurdering af frakendelsens betydning for den pågældende sammenholdt med handlemådens grovhed. Retspraksis har efter forslagsstillerne opfattelse vist, at denne konstruktion kan føre til, at personer beholder dansk indfødsret, selv om de ikke ville have fået indfødsretten, hvis myndighederne og Folketinget havde haft de korrekte og fuldstændige oplysninger.

Lille risiko ved fortielse og svig

2025 blev en afghansk mand frifundet for frakendelse af dansk indfødsret, selv om han ved erhvervelsen havde fortiet oplysninger om socialt bedrageri (Tidsskrift for Kriminalret, TfK 2025.181). Samme år blev en serbisk mand frifundet for frakendelse af dansk indfødsret, selv om han ved erhvervelsen havde fortiet oplysninger om vold (Tidsskrift for Kriminalret, TfK 2025.299). Landsretten inddrog bl.a. myndighedernes sagsbehandlingstid i proportionalitetsvurderingen. I september 2025 blev en irakisk mand frifundet for frakendelse af dansk indfødsret, selv om han ved erhvervelsen havde fortiet oplysninger om bedrageri. I denne sag indgik bl.a. sagsbehandlingstiden og hensynet til et barn i proportionalitetsvurderingen (Tidsskrift for Kriminalret, TfK 2025.317).

Højesteret afsagde den 4. juni 2026 dom i sag

90/2025. Sagen angik en mand, der kort før Folketingets vedtagelse af loven om indfødsrets meddelelse blev anmeldt og derefter sigtet for et forhold mod en 12-årig dreng, uden at han orienterede myndighederne. Han blev senere idømt 10 dages betinget fængsel for vold og trusler. Højesteret fandt, at selv hvis det blev lagt til grund, at han havde handlet svigagtigt ved forsætligt at fortie relevante oplysninger, førte en proportionalitetsafvejning til, at frakendelse af indfødsretten ville være i strid med Danmarks internationale forpligtelser. Højesteret lagde bl.a. vægt på kriminalitetens karakter, graden af den påståede svig, at der gik 7 år, før frakendelsessagen blev indledt, og at der var gået omkring 10 år, siden meddelelsen af indfødsretten. Manden og hans fem børn beholdt derfor dansk indfødsret.

Dommene illustrerer efter forslagsstillerne opfattelse det grundlæggende problem ved at behandle disse sager som frakendelsessager. Når en sag gøres til et spørgsmål om at fratage en allerede erhvervet indfødsret, skabes der rum for, at tidsforløb, myndighedernes sagsbehandling og efterfølgende indrettelse såsom familiestiftelse kan få afgørende betydning.

I de nævnte sager blev det lagt til grund eller gjort gældende, at de pågældende ikke ville have erhvervet dansk indfødsret ved lov om indfødsrets meddelelse, hvis de relevante oplysninger ikke var blevet fortiet. Forslagsstillerne finder det uacceptabelt, hvis fortielse af kriminalitet eller andre diskvalificerende forhold kan føre til, at en person alligevel opnår og siden beholder dansk indfødsret.

Højesteret har afsagt dom i yderligere to sager om frakendelse af dansk indfødsret, sag 89/2025 og sag 91/2025, og dommene er afsagt den 29. september 2026. Det understreger behovet for, at Folketinget hurtigt og klart tager stilling til den fremtidige lovgivning.

Et beslægtet spørgsmål blev behandlet i Højesterets dom af 3. september 2025 i sag BS-29672/2024-HJR offentliggjort som UfR 2025.4496 H. Højesteret fandt i den konkrete sag, at de pågældende ikke var og aldrig havde været danske statsborgere. Højesteret udtalte samtidig, at et udgangspunkt om annullation efter almindelige forvaltningsretlige grundsætninger efter omstændighederne kan fraviges i særlige tilfælde som følge af forventnings- og indrettelseshensyn, og at grundlovens § 44, stk. 1, ikke i sig selv udelukker anvendelsen af sådanne grundsætninger på indfødsretsområdet.

Forslagsstillerne er uenige i, at myndighedsfejl, udstedelse af indfødsretsbevis eller dansk pas, registrering i CPR eller den pågældendes efterfølgende forventninger og indretning skal kunne medføre tildeling eller opretholdelse af dansk indfødsret, når lovens krav ikke var opfyldt. Dansk indfødsret bør ikke kunne tildeles ved en administrativ fejl eller ved tidsforløb. Den skal alene kunne erhverves på den måde og under de betingelser, som grundloven og Folketinget har fastsat.

På den baggrund bør indfødsretslovens § 8 A efter forslagsstillerne opfattelse affattes således:

»§ 8 A. Den, som i forbindelse med erklæring eller ansøgning om dansk indfødsret ikke har opfyldt kravene og ikke vedbliver at opfylde kravene frem til erhvervelsen, har ikke erhvervet dansk indfødsret. Dette gælder også eventuelle børn, hvis barnet har erhvervet indfødsretten gennem vedkommende.

Stk. 2. Forvaltningsretlige grundsætninger, herunder forventnings- og indrettelseshensyn, finder ikke anvendelse.«

Det foreslåede stk. 1 indebærer, at sagen retligt skal behandles som et spørgsmål om manglende erhvervelse og ikke som et spørgsmål om fratagelse eller frakendelse. Hvis kravene ikke var opfyldt ved erhvervelsen, har den pågældende og eventuelle børn aldrig været danske statsborgere. En afgørelse fra myndighederne skal i disse tilfælde have karakter af en konstatering af den allerede gældende retstilstand.

Det foreslåede stk. 2 er en udtrykkelig afskæringsregel. Bestemmelsen kan ikke tages til indtægt for, at forslagsstillerne anerkender, at de nævnte grundsætninger uden bestemmelsen ville gælde på indfødsretsområdet. Formålet er alene at fjerne enhver lovfortolkningsmæssig tvivl og sikre, at hverken forventningshensyn, indrettelseshensyn eller beslægtede forvaltningsretlige betragtninger kan føre til et andet resultat end det, der følger af stk. 1.

Regeringen skal i forbindelse med udarbejdelsen og fremsættelsen af lovforslaget foretage de nødvendige konsekvensændringer i indfødsretsloven, herunder i reglerne om afledt indfødsret og om sagsbehandlingen, så lovens øvrige bestemmelser understøtter den foreslåede retstilstand. Det skal navnlig sikres, at en afledt indfødsret ikke opretholdes, alene med henvisning til at den person, gennem hvem indfødsretten er afledt, tidligere fejlagtigt blev anset for dansk statsborger.

Forslagsstillerne er opmærksomme på statsborgerrets- og statsløsekonventionerne og øvrige internationale forpligtigelser, som Danmark har besluttet at tiltræde. Det er forslagsstillerens holdning, at Danmark bør opsig disse utidsvarende konventioner, som udelukkende påvirker Danmark negativt, tvinger Danmark til at give statsborgerskab til kriminelle, og gør det umuligt at fratage kriminelle deres danske statsborgerskab.

Det følger af indfødsretsaftalen fra 2021 mellem den daværende regering (Socialdemokratiet) og Venstre, Det Konservative Folkeparti og Liberal Alliance, at enhver ansøger har mulighed for at få forelagt sin sag for Folketingets Indfødsretsudvalg med henblik på dispensation fra en eller flere betingelser, hvis et medlem af udvalget anmoder om det. Der findes således allerede en politisk og parlamentarisk adgang til at tage individuelle hensyn, inden indfødsret meddeles.

Det er forslagsstillerens holdning, at erhvervelse af dansk indfødsret, herunder dispensationsspørgsmål og afvejningen af individuelle hensyn, skal afgøres af Folketinget. Det stemmer bedst overens med grundlovens § 44, stk. 1, grundlovens ånd og magtfordelingen. Efter at Folketinget har fastsat kravene og eventuelt taget stilling til dispensation, bør en person ikke kunne opnå indfødsret på et andet grundlag end det, Folketinget har godkendt.

Formålet med beslutningsforslaget er på den baggrund at genetablere en enkel og forudsigelig retstilstand: Dansk indfødsret er kun erhvervet, når kravene var opfyldt. Var de ikke opfyldt ved erhvervelsen, skal det konstateres, at indfødsretten aldrig blev erhvervet.

Skriftlig fremsættelse

Mikkel Bjørn (DF):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om, at man ikke skal kunne snyde sig til et dansk statsborgerskab.

(Beslutningsforslag nr. B 16)

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager forslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.